

5 VROUWEN OVER HUN VIE PARISIENNE

Verliefd op Parijs

Ach Parijs, de stad van de liefde. En van de mode.
En van het lekkere eten. Hoe is het om tussen de Pariisiennes te leven?

Formidable, vinden deze Hollandse vrouwen.

TEKST MEREL BRONS FOTOGRAFIE ROBERT ALEXANDER

“Parisiennes laten zich gewoon veel minder leiden door trends”

Renée Koudstaal (42) is journalist en heeft de blog lestyleparisien.com.

“Ik ben compleet verfranst, mijn Franse vrienden hebben me de bijnaam La Parisienne gegeven. Ik kwam op mijn achttiende voor het eerst in Parijs en zou er een jaar blijven. Dat werden er achttien. Inmiddels woon ik in Amsterdam met mijn man en twee kinderen, maar ik ben in totaal minstens een week per maand in Parijs, waar ik nog steeds mijn eigen appartementje heb. Ik heb meer vrienden in Parijs dan in Amsterdam, en ik heb inmiddels veel van ze gekopieerd. Zo dook ik bijvoorbeeld bij mijn vriendinnen in hun kledingkast omdat ik wilde ontdekken hoe de Parisienne altijd zo stijlvol gekleed gaat. Het antwoord is simpel: ze hebben het druk en zijn klein behuisd. In hun kledingkast vind je een aantal prachtige, duurdere basics. Ze laten zich gewoon veel minder leiden door trends. Ik heb dat mezelf inmiddels ook eigen gemaakt. Ik koop liever een trui die tien jaar meegaat dan iets wat binnen een paar maanden uit de mode is. Parijs is de plek waar ik het liefste ben. Daar kan ik me focussen op mijn werk voor Franse en Nederlandse media en het delen van tips en adresjes op mijn blog. En het is ook tijd voor mezelf. In Nederland ben ik er voor mijn gezin. Mijn jongste zoon heet Mathis Cooper Paris en er stond op zijn geboortekaartje een grachtenpand en een Eiffeltoren. De combinatie van beide werelden werkt voor mij heel erg goed.” ▷

Bretonse streep-trui € 55,- (Armor Lux), witte jeans € 29,95 (Zara)

Marieke Bruijns (50) werkt in de marketing en communicatie.

“Ik denk dat als ik bedreven op hakken door de Marais loop, in een outfit in sobere kleuren, ik best kan doorgaan voor een Parisienne. Maar dat is ook niet zo gek, ik woon al dertig jaar in deze stad, waar ik in 1987 aankwam met twee koffers en een walkman op mijn hoofd. Ik was twintig en wilde kijken of ik mezelf kon redden in een vreemde stad. Parijs leek me spannend. Mijn vader was officier bij de grote vaart, dus het reizen was ons gezin niet vreemd. Mijn moeder kwam na twee weken wel even poolshoogte nemen. Ik ben blij dat het me gelukt is hier een bestaan op te bouwen. Het is een kwestie van echt willen, dan lukt het volgens mij altijd. Het is mooi om terug te kijken op dertig jaar waarin ik ook een carrière heb opgebouwd in de marketing en communicatie, en twee kinderen heb grootgebracht. Mijn oudste dochter studeert nu toevallig in Amsterdam, dus zij krijgt ook mooi de kans om van deze twee steden te proeven. De architectuur, de winkeltjes, het grootse

van de stad, maar tegelijkertijd het kleinschalige van de wijken. Het is een heerlijke smeltkroes waarin ik graag woon. Als ik één nadeel moet noemen, zou dat de eeuwige drukte overal zijn. Daarom laat ik nu een boerenschuur op het platteland ombouwen tot woonruimte. Net als veel Parijzenaren hebben wij zo onze eigen plek ‘buiten’, waar we de weekenden kunnen doorbrengen. Ik heb veel geleerd van de Parijzenaren. Dat je bijvoorbeeld altijd een boek meeneemt als je onderweg bent in het openbaar vervoer. En dat je die boekentips vervolgens weer uitwisselt met je vriendinnen. Maar ook dat je je kennissen uitnodigt om te dineren en niet alleen voor een borrel. Mijn dochter zegt dat ze in Amsterdam wil blijven en mijn zoon staat daar ook niet onwelwillend tegenover. Dus heel misschien kom ik nog weleens terug. Maar voor nu zorg ik dat ik voor mijn werk een combinatie kan maken tussen Nederland en Parijs, dat voelt als de perfecte manier.”

Broekpak € 42,- (Envi via de Bijenkorf), sandalen € 119, 95 (Dungelmann)

“Het is een heerlijke smeltkroes waarin ik graag woon”

“Vijf jaar lang heb ik me ondergedompeld in het Parijse leven”

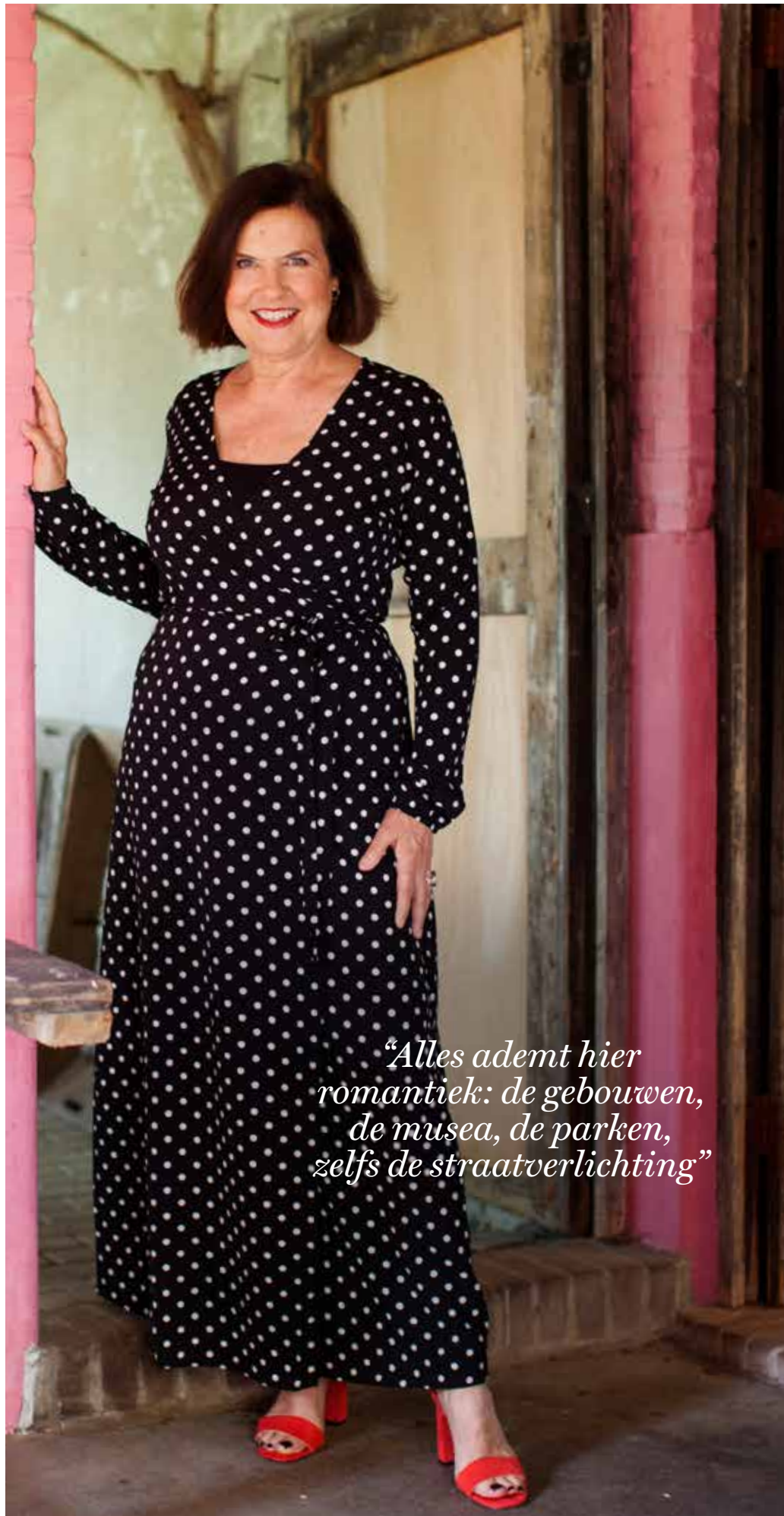
Sofie van Doorne (47) is docent Nederlands en Frans, en oprichtster van de Instablog @sofiedepuisparis. “Ik zou in Parijs oud kunnen worden. De vijf jaar dat ik er vanaf 2012 woonde, heb ik het er altijd geweldig gevonden. De Tuilerieën, de paleistuinen, waren letterlijk onze achtertuin, waar we vaak zaten en mijn kinderen speelden. En iedere keer als ik het metrostation bij mijn huis uit stapte, verbaasde ik me erover hoe mooi het operagebouw toch is. Ik deel mijn verwondering op mijn Instablog en kennelijk vinden anderen dat ook leuk om te zien, want ik heb dik achtduizend volgers. Daarnaast geef ik les: in Parijs Frans aan Nederlanders en nu in Den Haag andersom. Voor het werk van mijn man zijn we uiteindelijk toch naar Nederland verhuisd. Nog steeds probeer ik zo vaak als ik kan naar Parijs te gaan. Gelukkig is het nog geen drie uur met de trein. Er ooit weer wonen zou ik op zich wel willen, maar de huizenprijzen zijn er zo hoog dat een ruim appartement echt onbetaalbaar is. Ik was er volledig geïntegreerd, net zoals onze twee kinderen. Ik heb me het leven in Parijs ook eigen gemaakt. Ik houd van de kleine Franse ontwerpers, die hun kleding verkopen bij mijn favoriete conceptstore. Maar ook mijn beautyrituelen zijn verfranst: waar vrouwen in Nederland wel onopgemaakt en in een joggingbroek de straat op gaan, is dat in Parijs werkelijk onmogelijk. Iedereen is altijd netjes aangekleed en flink, maar wel subtiel opgemaakt. Mijn dochter gaat echt niet zonder mascara de deur uit. En mijn man slaat voor mij allerlei producten in bij de Franse apotheek als hij voor zijn werk naar Parijs moet. De kwaliteit van de cosmetica is er zo veel beter. Het is wel erg met me, als ik vrouwen op straat zie, denk ik geregeld: ik zou je best eens wat stijladvies willen geven.” >

T-shirt € 18,99 (We), wijde rok € 195,- (Maje)

Makkie Mulder (66) is gepensioneerd, maar werkt aan een kookboek. Ze kwam altijd al regelmatig in Parijs en gaat er nu langere periodes achter elkaar naartoe.

“Toen ik op mijn zeventiende voor het eerst in Parijs bezocht, was ik meteen verkocht. Mijn liefde voor de stad is nooit meer overgegaan. Gelukkig moest ik er voor mijn werk regelmatig zijn om beurzen en modeshows te bezoeken. Ook privé kwam ik er zo vaak als maar kon. Inmiddels ben ik met pensioen en heb ik me voorgenomen om er vanaf nu vaker een langere periode door te brengen. Afgelopen april en mei heb ik dat vijf weken gedaan. Het is fantastisch om nu eindelijk zonder haast de stad te kunnen ontdekken. Vanaf het moment dat ik het metrostation uit loop, maakt mijn hart een sprongetje en voel ik me op mijn gemak. Ik ben weer thuis. Thuis in de stad waar alles romantiek ademt: de gebouwen, de musea, de parken, zelfs de straatverlichting. Ik vind het heerlijk om me in een wijk te kunnen verliezen en steeds weer nieuwe dingen te zien. En dat eten! Ik ben gek op goed eten en de Parijzenaren begrijpen dat zó goed. Als ik op de markt een octopus zie liggen, loopt het water me al in de mond. De traditionele keuken in de bistro's vind ik leuk, maar ook moderne restaurants bezoek ik graag. De bistro's anno nu. Alleen niet meer op het moment dat je een maand van tevoren een tafel moet reserveren. Als de hype zo groot wordt, haak ik af. Ook leuk en inspirerend: als je even over de modeafdeling van de grote warenhuizen loopt zoals Le Bon Marché, zie je in één keer wat de mode van het moment is. Al ben ik zelf meestal redelijk klassiek gekleed, ik hou van mooie stukken, en voor streepjestruien heb ik een zwak. Dat is misschien ook wel de 'Parisienne-stijl': modern klassiek. Ik heb net de indrukwekkende exposities van ontwerper Martin Margiela en het museum van Yves Saint Laurent bezocht. Ik ben nog lang niet klaar met ontdekken en hoop dat ik nog heel vaak in Parijs mag zijn.”

Donkerblauwe stippenjurk € 59,95 (Costes), sandalen € 59,95 (Costes)

“Alles ademt hier romantiek: de gebouwen, de musea, de parken, zelfs de straatverlichting”

“Ik zal nooit onverzorgd de deur uit gaan, dat doe je hier gewoon niet”

Marije Berial (45) is administratief medewerkster.

“Het was niet de liefde voor Parijs die me naar de stad bracht, maar de liefde voor een man. Ik woonde al in Frankrijk, maar hij moest voor een stage in 1999 verhuizen en ik ging mee. Binnen een week of vier voelde ik me eigenlijk al ingeburgerd in de stad. Helemaal toen ik nog een baantje kreeg ook. Het belangrijkste dat ik heb onthouden? Zonder een plattegrond van de metro kun je hier niet. Inmiddels weet ik niet beter dan dat ik een Parisienne ben. Ik woon hier al zo lang, heb hier mijn werk en mijn gezin met een zoon van bijna dertien en een dochter van acht. Ik draag dezelfde kleren als de vrouwen in Parijs. Bij mij is dat wel meestal een spijkerbroek met gympen, maar ik zal nooit onverzorgd de deur uit gaan. Dat doe je hier gewoon niet. De enige gewoonte die ik alleen voor mijn kinderen overneem, is de warme maaltijd tussen de middag. Je zou denken dat de Fransen 's avonds iets kleins eten als ze al zo uitgebreid hebben geluncht, maar dat is zeker niet zo. Voor mij is al dat eten veel te veel. Ook ben ik in mijn communicatie iets directer dan de meeste Fransen. Maar daar zijn mijn vrienden inmiddels allemaal wel aan gewend. Parijs is net een grote stad met allemaal steden bij elkaar. Er zijn zo veel verschillende wijken, zo veel verschillende mensen en sferen. Ik vind het heerlijk dat je volledig in die anonimiteit kunt opgaan en tegelijkertijd de mensen uit je eigen wijk van gezicht kent. Wat mij betreft, ga ik hier nooit meer weg, hoewel ik eigenlijk nooit nooit zeg.” □

T-shirt € 35,- (Costes), broek € 59,99 (Steps)